

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 531

гр. Варна, 01.11.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, V СЪСТАВ, в закрито заседание на първи ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Марин Цв. Атанасов

Членове: Деян Ив. Денев
Петър Митев

като разгледа докладваното от Деян Ив. Денев Въззивно частно наказателно дело № 20223100600863 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.243, ал.7 от НПК и е образувано по жалба на Р.Р.А чрез адв. Й.А. срещу определение на ВРС по ЧНД № 2738/2022г., 23-ти състав, с което е потвърдено постановление на ВРП за прекратяване на наказателното производство по ДП№ 358/2021г. по описа на сектор „ПП“ при ОД на МВР- Варна. В жалбата се сочи, че атакуваният съдебен акт е необоснован неправилен и незаконосъобразен, тъй като е постановен в противоречие с основния принцип на наказателния процес,заложен в чл.12 и в чл.15 от НПК. Във въззивната си жалба пострадалата А. излага подробни съображения относно неправилно възприетата фактическа обстановка , свидетелски показания и експертните заключения относно изготвената автохеническа експертиза.Твърди се , че не е изяснен правилно механизма на настъпилото ПТП,като моли съда да бъде отменено Определение № 1030 от 20.07.2022г. постановено по ЧНД № 2738/2022г. по описа на Варненски районен съд и бъде отменено постановление за прекратяване на наказателното производство ,като бъде върнато делото със задължително указание ,относно прилагането на закона.

След като се запозна с материалите по делото, въззивният съд установи следното:

Въззивната жалбата е подадена в срок от надлежна страна, като същата се явява *допустима*, но по същество *неоснователна*, поради следните съображения:

От фактическа страна въз основа на обстоен, изчерпателен и прецизен анализ на доказателствата по делото, първоинстанционния съд е приел следното:

На 29.09.2021г. с постановление на ВРП е образувано досъдебно производство за това, че на 12.07.2021г. в гр.Варна, по непредпазливост е била причинена средна телесна повреда на малолетния А.Р.А- престъпление по чл.343 ал.1 б."б" от НК. В хода на разследването е било установено ,че на 12.07.2021 г. около 13.00ч. св. Д.К управлявала л.а. „БМВ", с рег. № В **** ТС, по ул. „И.Я." в посока бул. "Ц.О.". От дясната страна на пътното платно в посоката на движение на автомобила се намирало входа на механа „К." пред който имало паркирали автомобили, а от лявата страна имало тротоар. Междувременно, в механа „К.“ се намирали св.В. Ч., неговия брат – св.А.Ч. и техните деца, както и св.А.У., по повод предстоящо събитие на един от синовете на св. Ч..Със св.В. Ч. пък бил неговия син- три годишния тогава А.Р.А. В същото време св.К. подминала входа на механа „К.“ и в страничното дясно огледало, забелязала две деца да се гонят , като в същото време едно от децата се изгубило от погледа на свидетелката в огледалото и тя спряла. Слязла от автомобила , и видяла в задната страна на автомобила на около половин метър от задния десен калник на колата ,че лежи на земята по лице дете , като главата му била в посока към заведението, а краката към автомобила. В този момент от заведението излезли тримата мъже.Единият от тях -Св.А.Ч. вдигнал пострадалото дете. След това св.У. откарал св.В. Ч. и момчето в спешния център на МБАЛ“Св.Анна“-Варна, където се установило, че има счупване на глезена,рана в устната кухина и ограничено движение на десния крак. Малко по-късно същият ден ,св.К. се чула по телефона със св.А.У. и от него разбрала, че крака на детето ще бъде гипсиран.

Настоящата инстанция счита, че фактическата обстановка, приета от ВРС съответства на събрания обем от доказателства по делото. В мотивите си първоинстанционният съд изцяло е възприел заключението по изготвената съдебно медицинска експертиза и тройна автотехническа експертиза, като е счел същото за обосновано, ясно и правилно.

Въззивната инстанция отчете ,че използвайки коментираното заключение по автотехническата експертиза, първоинстанционният съд е изследвал детайлно всички въпроси относно механизма на извършеното ПТП и причините за настъпването му. Не е останал неизяснен и въпросът относно опасната зона на спиране на лекия автомобил и категорично е даден отговор кой е момента, в който пешеходеца е представлявал опасност за движението и кой е момента, в който обективно е могъл да бъде възприет от водача на автомобила.

Не са основателни възраженията посочени в жалбата на пострадалата А. ,относно механизма на настъпване на ПТП и исканията за допълнителен разпит на св.У.,поради задълбочените съждения на първоинстанционния съд в тази насока. Абсолютно ясно и категорично ВРС е дал правилен извод въз основа на събраните доказателства по делото относно начина на осъществяване на фактическите положения по отношение на времето начина и механизма на възникналото пътното транспортно произшествие.

Въззивната инстанция споделя и доводите на проверявания съд относно достоверността на свидетелските показания .

Същите са непротиворечиви ,изчерпателни и относими към правния спор.

Изводите на вещите лица са основани обаче не само на тях, а и на собствени възприятия, получени при посещение на мястото на произшествието,

Ето защо се споделят доводите на ВРС за липса на необходимост от назначаване на допълнителна или повторна експертиза за отговор на въпросите отправени и към въззивната инстанция.

Разследването в досъдебното производство е извършено прецизно и в достатъчен обем ,за да се направи категоричен и обоснован извод относно то има ли извършено деяние ,което да осъществява признаците на престъпление

Досъдебното производство е образувано и водено за престъпление по чл.343,ал.1б.“б“,което от своя страна е прекратено с постановление на прокурор от ВРП на осн.чл.24,ал1,т.1 от НПК ,поради липса на извършено престъпление.

Следва да бъде изяснено, че вината е предела на ангажираност на дееца с обществено опасните последици ,които с са в причинна връзка с

извършеното от него деяние и той ще носи отговорност само за тези последици по които е проявил вина.

В настоящия случай обвиняемата би следвало да носи наказателна отговорност, ако е била длъжна и могла да предвиди, че общественотоопасните последици и съответно да ги избегне или предотврати.

Относно т.нар „опасна зона на спиране“, застъпена в заключенията на вещите лица и в мотивите в постановлението на прокурора, ноторно е, че опасната зона представлява най-малкото разстояние, на което едно превозно средство може да бъде спряно от момента на появяване препятствие на пътя. В нея се включват както времето за реакция на водача и това за задействане на спирачния механизъм.

Деецът няма да носи отговорност, ако произшествието е станало в рамките на опасната зона.

И в този смисъл са изложените от съда по –горе съображения, че са събрани всички необходими доказателства относно това дали ли е нарушение на правилата за движение по пътищата от страна на обвиняемата, като е прието, че в момента на възприемане на опасността- автомобилът и е бил в опасната зона за спиране и тя поради тази причина не е могла да предвиди настъпването на общественотоопасните последици.

Трайна и последователна е съдебната практика за това, че поначало деянието на водача се третира като случайно, когато опасността е възникнала внезапно в опасната му зона за спиране, като обвиняемата не е била длъжна да предвиди общественотоопасните последици.

От всичко изложено по-горе се извежда и извода, че е налице случайно деяние по смисъла на чл. 15 НК.

Съдът с оглед данните по делото счита, че подсъдимата със своето поведение не е станала причина за настъпване на процесното ПТП, а това от своя страна следва приложението на разпоредбата на чл. 15 НК.

Или, казано по друг начин, наказателна отговорност за престъпление по чл. 343 от НПК може де се ангажира, ако деец, управлявайки МПС, извърши нарушение на ЗДвП, в следствие на което по непредпазливост причини описаните в този законов състав съставомерни последици.

И след като е безспорно доказано, че такава нарушение липсва, то и деянието е несъставомерно като престъпление по транспорта, а извода, че са налице основания за прекратяване на наказателното производство е правилен.

Воден от горното и на основание чл.243 ал.8 от НПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло определение №1030/22.07.2022г. по ЧНД №2738/ 2022г. на ВРС, 23-ти състав, с което е потвърдено постановлението на ВРП за прекратяване на наказателното производство по ДП№ 358/2021г. по описа на сектор „ПП“ при ОД на МВР – Варна за престъпление по чл.343б, ал.1б.„б“ от НК.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване или протестиране .

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____